

(Sveistrup) eller det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster (K. Bjerre) skulle kæmpe i deres Kredse, saa skulle de jo kæmpe for Venstrereformpartiets Politik og ikke for den Særpolitik, de have ført. Det vilde dog være noget haardt, om de skulde falde paa de 20 Øre til Vaagekonerne paa Frederiks Hospital, og det er jo omtrent den eneste Særpolitik, som de to Herrer have ført. Det bliver altsaa i Virkeligheden Partiets Politik, der skal kæmpes for, og Vælgerne vælge efter det Standpunkt, de indtage i partipolitisk Henseende.

Den tredie Indvending, der er fremkommen, er den, som findes i Betænkningen, idet nemlig Flertallet i Betænkningen skriver, at med Hensyn til Forslaget om Forholdstalsvalgmaaden finder Flertallet ingen Anledning til her at optage en Drøftelse af, hvad der kan tale for og imod, idet det jo fra alle Partiers Side er Forudsætningen, at Grundlovsforandringen begrænses til § 32, og de Herrer ville ikke gaa med til Forholdstalsvalgmaadens Indførelse, uden at ogsaa andre Paragraffer i Grundloven forandres. Ja, det er en rar Betragtning, det er et rart Argument! Naar man intet Argument har i selve Sagen, i, hvad der angaar Sagens Realitet, saa gaar man hen og siger: Nej, thi hvis vi skulle gaa med til det, saa ville vi ogsaa have noget andet, og da vi alle ere enige om, at vi ikke ville have noget andet, ville vi ikke gaa med til det. Ja, det er en overmaade smuk Fremgangsmaade. Jeg antager nu ogsaa, at det er saadan et Slags smertestillende Middel, thi der er jo ganske sikkert en Mængde af de Herrer, som forfærdelig gerne vilde gaa med til at indføre denne retfærdige Maade at vælge til Folketinget paa, men det gælder om at døve det stærke Hjerteslag, og saa gør man det ved en saadan Betragtning. Men det er jo en Indvending, som udelukkende er opfundet for at sætte en Bom for Forholdstalsvalgmaaden. Det har man saa ofte hørt før, at naar der intet væsentligt kan indvendes mod en Sag, og Sagen dog maa bekæmpes, saa sætter man den i Forbindelse med en anden Sag, med hvilken den intet som helst har at gøre. Det er Fremgangsmaaden. Nej, kun hvis man vil paastaa, at et Folketing, som var sammensat saaledes, som det vilde kunne fremgaa af Forholdstalsvalgmaaden, har en Sammensætning, det ikke bør have, kun hvis man vil gøre gældende, at Folketinget ikke maa være en tro, en sand Repræsentation for det hele Folk, saaledes at

Befolkningen ligesom afspejler sig i Folketinget, kun hvis man finder, at dette vil være en Plet paa Folketinget, kun saa kan man gøre den Betragtning gældende. Hvis det vidunderlige Tilfælde skulde indtræde — det kan jo indtræde, om end Sandsynligheden er næsten lig med Nul —, at vi ved Valg i Enkeltmandskredse fik den samme Repræsentation, som Forholdstalsvalgmaaden vilde give os, saa maatte jo den ærede Ordfører i tro Konsekvens med, hvad han her har skrevet, mene, at dette Folketing var galt sammensat, at det havde ikke en saadan Sammensætning, at man kunde bruge det. Skulde det virkelig være de Herrer Medlemmers Opfattelse af Ordet Demokratisme? Vilde det virkelig være, hvad det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) før kaldte en demokratisk Uting? Nej, jeg tror ikke, at nogen tør staa op og sige, at et Folketing, som ved en Tilfældighed gennem Valg i Enkeltmandskredse fik en saadan Sammensætning, var en demokratisk Uting. Tværtimod, det var Idealet af, hvad vi kunne naa. Men naar man i øvrigt erkender, at dette er Idealet, og man ikke kan naa Idealet ad andre Veje, bør man, hvis man sætter nogen som helst Pris paa at naa Idealet, ogsaa gaa ad den Vej, der fører til det.

Sluttelig vil jeg sige, at den, der vil gaa ud og sige til Befolkningen, at det er at give Befolkningen lige Valgret, at man giver dem lige store Folketingskredse, den Mands Tale hviler paa en Usandhed, hvilket jo klart fremgaa af de Forhandlinger og Argumentationer, som tidligere ere førte i Marken. Det er en Usandhed, det har ikke noget med lige Valgret at gøre, at Kredsene blive lige store, en Usandhed, som er uskyldig, hvis den paagældende ikke er gaaet til Bunds i Sagen eller ikke har forstaaet den, men som ikke er uskyldig, hvis den fremsættes mod bedre Vidende.

Og endelig vil jeg sige, at man ved den Ordning, der her er foreslaaet, ikke paa nogen Maade imødekommer de Krav, som ere stillede af dem, der ere knyttede til Byernes Erhvervsliv. Thi det bliver ikke en forøget Repræsentation i Almindelighed af Byernes Repræsentanter, at Hovedstaden alene faar en 5—6—7 Kredse — jeg tager i denne Forbindelse Frederiksberg med —, og der saa andetsteds i Landet lægges 3—4 ny Kredse, naar 1 eller højst 2 af disse Kredse — jeg tror ikke, det bliver mere end 1 — blive virkelige Bykredse; det er ingen Opfyldelse af Byernes Krav undtagen for Københavns og Frede-